

48. Дѣто червей-тъ имъ не умира и огнь-тъ не угаснува.

49. Защото всякой съ огнь ще ся осоли, и всяка жертва съсь соль ще да ся осоли.

50. Добро е соль-та; но ако соль-та бѣде безсолна, съ какво ще ѝ поправите? Имайте соль въ себе си, и миръ имайте помежду си.

ГЛАВА 10.

1. И станж отъ тамо та отиде въ прѣдѣлы-тъ Иудейскы, прѣзъ *страны-тъ* отвѣдъ Иорданъ; и стича ся пакъ народъ при него; и както си имаше обычай, пакъ гы поучаваше.

2. И пристѣпихъ Фарисеи-тъ та го попытахъ за да го искушавать: Да ли е простено на мжъ да напусне женъ-тъ си?

3. А той отговори и рече имъ: Що ви заповѣда Моисей?

4. А тѣ рекохъ: Моисей дозволи да напише разводно писмо, и да ѝ напусне.

5. И отговори Иисусъ и рече имъ: За жестокосърдіе-то ваше ви е писалъ тѣзи заповѣдъ;

6. Отъ начало обаче на созданіе-то, мжъко и женско гы е сътворилъ Богъ.

7. За това ще остави чловѣкъ бащъ си и майкъ си, и ще ся прилѣпи при женъ си,

8. И ще бѣдѣтъ двама-та въ еднѣ плѣть: така що не сѣ вече двѣ, но една плѣть.

9. И тѣй, онова което е Богъ съчелъ, чловѣкъ да не разлѣча.

10. И въ кѣщы пакъ ученици-тъ му попытахъ го за сѣщо-то.

11. И казува имъ; Който си напусне женъ-тъ, и ся ожени за другъ, прѣлюбодѣйствува противъ неѣ.

12. И ако жена напусне мжъ си и посегне за другыго, прѣлюбодѣйствува.

13. И доведохъ при него дѣца, за да ся прикосне до тѣхъ; а ученици-тъ запрѣтывахъ на тѣзи които гы водяхъ:

14. *Това* като видѣ Иисусъ възнегодова, и рече: Оставѣте